

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

24. LEDEN 2015

4/XX

Úhel
pohledu

3

Muzikantův
průvodce byrokracií

5

Delegátská
přestřelka

14

Nepřátelé mezi námi

albusceline.blogspot.com

Evropa hledá nepřítel, ale přitom musí především přehodnotit tradiční dyádu my a oni

Mám tu smůlu, že nosím krátké vlasy. Občas chodím přímo „na holo“. Není to manifest žádného názoru, ale jen genetická výbava. Vlasy mi zkrátka s blížící se třicítkou začaly vypadávat a než složitě vymýšlet důmyslné krytí pleši, raději ji přiznávám.

Jednou jsem i se svou pleší šel do čajovny rezervovat místo na posezení s přáteli na příští den. Shoda okolností tomu chtěla, že jsem tenkrát měl na sobě starou zelenou bundu ze second handu, která měla na ramenou našité malé německé vlaječky. Bunda si zkrátka hrála na to, že pochází z nějakých armádních skladů. Sám jsem si toho nikdy nevšímal. Obsluha však ano. Pán za kasou na mě totiž koukal divně už od mého příchodu. Když jsem mu pak diktoval, že rezervace má být na jméno Hein, neskutečně se rozčílil a opáčil, jestli si z něj dělám srandu.

Chvilí jsem na něj koukal nechápavě, ale vzápětí mi to docvaklo. Zkrátka se toho v jednom okamžiku sešlo příliš mnoho, než aby mu vnitřní alarmy nepřepnuly do polohy zapnuto. Plešatá hlava, německé vlajky na armádní bundě a ještě jsem mu ve spěchu řekl něco, co znělo jako „heil“. V tu chvíli před sebou zkrátka viděl nácka jak vyšitého.

Když jsme si vyjasnili, že se jeho mírumilovnou čajovnu nesnažím proměnit v tajnou klubovnu příznivců na krátko střížených knírků, trochu mě zamrazilo. Celý život jsem svým naturelem spíše sluníčkář. Mám zkrátka ten naivní pocit, že lidi je potřeba soudit podle toho, jací jsou, ne podle toho, jak vypadají. A právě ten den se mi dostalo nálepky, která mě zařadila do skupiny, s jejíž ideologií se ani vzdáleně neztotožňuji.

» pokračování na str. 4

Muzikantův průvodce byrokracií

Titulek článku nám nastiňuje náplň činnosti **Svazu autorů a interpretů (SAI)**. Tato organizace se snaží českého muzikanta seznámit se všemi nástrahami, které na něj v hudebním průmyslu čekají, ať už se jedná o spolupráci s různými institucemi, právní záležitosti nebo získání finanční podpory. S produkčním SAI, **Jakubem Novým**, jsme se bavili například i o tom, zda mají české kapely potenciál zaujmout zahraniční posluchače.

Co je nejdůležitějším cílem SAI? A jakým aktivitám se věnujete aktuálně nejintenzivněji?

V současné době se věnujeme hlavně Iniciativě na podporu českého hudebního průmyslu. Chceme, aby byla česká hudební

tvorba podporována dlouhodobě a komplexně. Věříme, že se to České republice vyplatí nejen kulturně, ale také finančně. Lze to vypořadovat ze zahraničních příkladů podpory kreativních průmyslů. Celá tato iniciativa koresponduje s dlouhodobými cíli SAI - pracovat

na tom, aby zde bylo důstojné prostředí pro umělce. Aby zde vznikala kvalitní a konkurenceschopná díla a hudební průmysl dával pracovní příležitosti různým dalším profesím - zvukařům, osvětlovačům, bedňákům, atd. Je to běh na dlouhou trať.

Myslíte si, že cesty, kterými může v dnešní době získat umělec příjem, jsou ideální? Jak je zpřehlednit a zefektivnit?

Já osobně mám dojem, že celá situace stojí a padá s přístupem k duševnímu vlastnictví a autorskému » pokračování na str. 5

nodisparenartista.wordpress.com

Michal Zikmund
redaktor Chronicle

Milí přátelé,

úvodníky bývají optimistické, začátek roku 2015 ale dává málo příležitostí k radosti a hovory na IV. workshopu budou tedy spíše vážné: námět panelové diskuze nás zavede k tématům, jako je otevřená válka na východě Ukrajiny, narušování vzdušného prostoru pobaltských států, trvající okupace částí Gruzie nebo Moldavska a tak podobně. Nedávné tragické události ve Francii nás pak přimějí k debatám, zda je evropská svobodomyslnost v ohrožení. Není ale třeba uvěřit, že jsme ztraceni, že přijde rozhodující válka, ať už jsou její strany líčeny jakkoliv. Agresivní nacionalismus a náboženský fundamentalismus mají společného nepřítele: svobodnou, otevřenou společnost, o které v předvečer druhé světové války prorocky psal Karl Popper. Otevřenou společnost, společnost diskuze, rozmanitosti a důstojnosti, představuje i Pražský studentský summit, otevřenou společnost zítřka dnes budujete vy. Před 25 lety řekl Václav Havel: „Svoboda a demokracie znamená přece spoluúčast, a tudíž spoluodpovědnost všech. (...) Uvědomíme-li si to, vrátí se do našich srdcí naděje.“ Sílí hlasy nabízející na problémy, jako je hrozba náboženského radikalismu, jednoduchá řešení. Vy, kteří jste pochopili, že svět není jednoduchý, máte schopnost ukazovat ostatním, že jednoduchá řešení bývají velmi nebezpečná. A snad se i režimy, které zakrývají své vnitřní problémy stavbou vítězných oblouků, které upomínají na úspěchy na válečných taženích, opět ukážou jako neudržitelné, ztratí svůj prvotní lesk a rozdrojí se. Přijme si to pro rok 2015.

Hosté IV. workshopu

radio.cz

VILÉM SEMERÁK

Působí na Katedře evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky Institutu ekonomických studií FSV UK. V letech 2004 až 2005 přednášel na Shandong Economic University v Ťi-nan v Čínské lidové republice. Jeho odborným zaměřením je teorie mezinárodního obchodu, input-output analýza a čínská ekonomika. Je analytikem think-tanku IDEA při CERGE-EI.

ips.fsv.cuni.cz

MICHAEL ROMANCOV

Získal titul Ph.D. z politické geografie na Fakultě sociálních věd UK. Dalšími oblastmi jeho odborného zájmu jsou především geopolitika a Rusko. V současnosti působí jako přednášející na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Metropolitní univerzity Praha a na Institutu politologických studií FSV UK.

senat.cz

ALEXANDR VONDRA

Mezi lety 1997 a 2001 byl velvyslancem České republiky v USA. V roce 2006 působil několik měsíců ve funkci ministra zahraničních věcí a posléze až do roku 2009 jako místopředseda vlády pro evropské záležitosti. Byl ministrem obrany Nečasovy vlády. V letech 2006 až 2012 zasedal v horní komoře parlamentu jako senátor za Litoměřicko.

zpravy.aktualne.cz

JAN ŠÍR

Přednáší na Katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během své akademické činnosti se zaměřuje především na problematiku Turkmenistánu, ropy a plynu v oblasti Kaspického moře a geopolitiku Střední Asie

amo.cz

VLAŠKA VOTAVOVÁ

Ředitelka Asociace pro mezinárodní otázky. Vystudovala IMS a IPS FSV UK. Zastupuje AMO v Eastern Partnership Civil Society Forum a v EU-Russia Civil Society Forum. Jejím odborným zaměřením je východní partnerství jako priorita české zahraniční politiky, vztahy EU-Rusko a Ruská pravoslavná církev jako politický aktér.

DOPROVODNÁ AKCE

SEMINÁŘ O MEZINÁRODNÍCH VZTAZÍCH METROPOLITNÍ Univerzity Praha

6. února 2015, 17:30
Metropolitní univerzita Praha,
Učňovská 100/1, Praha 9

Úhel pohledu

1. Jaký je váš názor na svědectví muslima Samíra Nadžího o surovém zacházení s vězni na základně Guantánámo? A jak tento akt vnímat v kontextu mučení a poprav ze strany Islámského státu?

Petr Hladík
Model NATO

1) Svědectví Samíra Nadžího je děsivé a nejspíše pravdivé. I přesto mám popisované praktiky za ospravedlnitelné, pokud uvážíme, proti komu západní svět bojuje. Člověka ochotného položit život za svůj výklad pravdy jiným způsobem bohužel nejde donutit vypovídat. Co však považuji za naprosto špatné a co pokládám za jednu z největších chyb americké administrativy, je fakt, že jsou lidé v Gitmu drženi bez jakéhokoliv obvinění po dobu často delší než 10 let. Toto podkopává základy právního státu a narušuje vztahy s arabským světem mnohem více než mučení samotné.

2) Než odpovím, rád bych připomněl, že plat poslanců nebyl o 3 % zvýšen, nýbrž o cca 20 % snížen, neboť byl původně nastaven na plat soudců a měl se k němu zase vrátit. A to je právě ta mediální zkratka vytvářející z položky pohybující se okolo jedné setiny procenta státního rozpočtu hlavní téma. Považuji za naprosto marginální řešit platy ústavních činitelů, naopak jsem rozlícen tím, že jednání o platech zdrželo Poslaneckou sněmovnu a zpomalilo schválení novely zákona o DPH, což nejspíše skončí chaosem zasahujícím prakticky každého. Chceme-li to tedy mermomocí šetřit, změňme způsob výplaty poslaneckých náhrad dle britského modelu, tj. proplácáme uznatelné náklady, nedávajme nic paušálně.

2. Plat poslanců byl navýšen o 3%. Je tato částka adekvátní? Nebo by naopak měl být plat poslanců fixován na mzdu kupříkladu státních zaměstnanců?

Tereza Novotná
Model EU

1) Guantánámo je nepochybně obrovským škraloupem na pověsti USA. Já samozřejmě nesouhlasím s tamějšími praktikami a brutalitou, která je neslučitelná se základními lidskými právy. Jsem zastáncem volání po nápravě a zlepšení podmínek vězňů alespoň na důstojnou míru. Nicméně není možné vidět vše černobíle a a priori věřit absolutně všemu, co se k nám donese z médií. Realita bývá odlišná. Věřit Nadžímu či nikoli? To nechci nijak soudit. Samozřejmě nelze činy ze strany USA omlouvat stylem: „Praktiky ISIS jsou mnohem horší, Guantánámo je v pořádku.“

2) Oceňuji práci poslanců, poněvadž při současné politické situaci v Česku určitě není snadné v Poslanecké sněmovně pracovat, natož něco prosadit. Jejich platy neřeším, nebudu se „čecháčkovsky“ vztekat, kolik toho mají oni a že já mám méně a jak je to nespravedlivé. Nicméně zvýšení platů nemá dobrý dopad na všeobecné mínění. Neustále přibývá občanů, kterým je vyplácena pouze minimální mzda okolo 9000 Kč, a, bere-li průměrný poslanec téměř šestkrát více, tak dle mého názoru obecná nespokojenost a frustrace z politiky poroste a bude čím dál tím těžší nastartovat růst důvěry v české politiky.

Lukáš Tamchyna
Model OSN

1) Podle mého názoru je pro Spojené státy velmi ostudné vůbec provozovat základnu, jako je Guantánámo. USA jsou ve velké části světa považovány za symbol svobody a demokracie, proto by mělo být v jejich zájmu napravit tento morální prohřešek. Po celém světě eskalují konflikty s teroristickými skupinami. Pokud si chtějí demokratické státy zachovat své morální právo odsuzovat počinání radikálů, měly by se automaticky distancovat od vykonávání stejně brutálních praktik. Je velmi pozitivní, že je tato problematika konečně otevřeně diskutována i Kongresem Spojených států, což snad povede k výraznému snížení utrpení všech guantánámských vězňů.

2) Především si myslím, že rozhodování o navyšování poslaneckých platů by nemělo náležet poslancům samotným, a to z důvodu podmíněné kontroverze jakéhokoli rozhodnutí. Možnost fixování platů poslanců na mzdu ostatních státních zaměstnanců mi přijde jako velmi dobrý kompromis. V čem však vidím větší problém, je velké množství druhotných výhod, jako jsou náhrady výdajů a naturální plnění, které nejsou započítány do platu. Bylo by zřejmě nejlepší určit vyšší platu, která by skutečně odpovídala reálnému příjmu poslance.

OBSAH

2
Hosté IV. workshopu

3
Úhel pohledu

4
Téma vydání:
Nepřátelé mezi námi

5
Rozhovor:
Jakub Nový

Soft skills:
Šarm jako nejlepší argument

6
Model OSN

9
Model NATO

10
Model EU

Doporučujeme:
akce, film, literatura

11
Minisimulace

Perličky

12
Pád komunismu v projevech:
Naše země nevzkvétá

13
Delegátská přestřelka

Slovo delegáta

14
Broader Horizons:
One country – two worlds

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; **fotografie:** Michal Janata, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; **technická spolupráce:** Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Nepřátelé mezi námi

» pokračování ze str. 1

Tato vzpomínka mi jako vztyčený ukazováček vytanula na mysli tento týden, v návaznosti na vývoj událostí po teroristických útocích v

srdečnější, pohostinnější a nemluví moc dobře anglicky. Někde je větší nepořádek a horko. Jednou jsem byl okraden, ale do toho Alláha asi zamontovat nezvládnou.

www.adesgana.com

„V opozici stojí na jedné straně ti, kteří odsuzují násilí jako prostředek k vymáhání vlastních cílů, a na druhé ti, kteří hledají globálního protivníka, proti němuž by se mohli vyhranit.“

Paříži. Uvědomil jsem si, jak snadné je zaměnit zdání za skutečnost, jak snadné je neznat člověka a přesto ho soudit ne podle jeho chování, ale jen na základě vzezření či víry.

NEDAT NA PRVNÍ DOJEM

Je přirozené, že prvotně hodnotíme lidi podle toho, jak vypadají. Ne nadarmo se říká, že první dojem je ten nejdůležitější. A stejně přirozené je, že z neznámého máme strach. Jak ve svém komentáři napsal Jaroslav Spurný, Češi muslimy neznají. Bojí se a nevědí, co si o nich mají myslet. V prvotním chaosu neznámého hledají souvislost, rámec do kterého neznámé zasadit. První asociace, která se nabídne, jsou neustále omílané útoky ve Francii.

Mám to štěstí, že sám pár přátel muslimů mám a mohl jsem i dvakrát navštívit Turecko, tedy muslimskou zemi s evropskými konturami. Tyto cesty mi zatím přinesly zážitky stejné, jakých se mi dostalo v zemích evropských. Lidé tam jsou trochu

ZMATEK A PANIKA

Ve skutečnosti je toho mnohem méně, co pojí pařížské události a současnou atmosféru v Česku. Tři slova se však najdou – zmíněný strach, zmatek a panika. Pod tíhou emocí a v pochopitelné snaze najít viníky nestoudného masakru hledá společnost nepřítele. Přijímá, co jí je nabízeno. A chytá se na velmi kvalitní PR teroristů, kteří neváhali jako rukojmí vzít každého jednotlivého muslima. Skupina radikálních bojovníků chytré zvolila jako název z geopolitického hlediska neexistující Islámský stát a naoko se tváří, že bojuje za všechny muslimy na světě. Nic naplat, že všichni dávají od IS ruce pryč. Kouzlo primitivní generalizace je mocné a dav slepý a hluchý, semknutý ve strachu z jakéhosi civilizačního nebezpečí.

V mnoha diskusích se tak čím dál častěji objevuje argument, že je třeba ochránit starý kontinent před takzvanou muslimskou invazí. Prý je třeba upřednostnit zájmy „naši

skupiny“ před agresory, kteří nám hrozí zkázou.

V této větě se skrývá více pravdy, než se na první pohled zdá. Opravdu, pokud přijmeme jakýkoli institut kolektivní viny, naše skupina zanikne. Ta, pro jejíž členy je společným jmenovatelem schopnost soudit ostatní dle jejich činů a na základě individuálního rozumu, ne podle indoktrinovaných pravd z mysli chorých kazatelů či militantů, radikálních islamistů nebo podobně radikálních islamofobů.

Nastalá polarizace společnosti je průvodním jevem ohrožení, které pociťuje západní svět. Je však třeba zamyslet se nad tím, které póly proti sobě stojí. Opravdu jsme svědky střetu východu a západu, křesťanství a islámu? Spíše se zdá, že v opozici stojí na jedné straně ti, kteří odsuzují násilí jako prostředek k vymáhání vlastních cílů, a na druhé ti, kteří hledají globálního protivníka, proti němuž by se mohli vyhranit. Tato frontová linie prochází napříč na první pohled nápadnější dyádou „my a oni“ a jako nepřítele společnosti, která touží především po klidném soužití, staví bok po boku militanty a radikály jak evropské, tak arabské. Právě ti jsou totiž tou skutečnou hrozbou, které musí současná civilizace čelit.

OTEVŘENÁ EVROPA NENÍ BEZBRANNÁ

Je správné kontrolovat zobecněné polopravdy populistů osobními zážitky a neustále připomínat, že

člověk je především člověk, že muslim neznámá vrah. A vůbec to neznámá být tolerantní k čemukoli, ustupovat ze zásad demokratické společnosti či tleskat šaríe.

Nelze odsoudit kohokoli, protože odněkud pochází a má nějakou víru. Představa, že by budoucnost kontinentu měla spočívat v uzavření se vůči světu a v postavení zdí, je děsivá. Přitom otevřená Evropa neznámá Evropa přijímající vše bez výjimky. Ti, kteří o život zde stojí, tu mají své místo. Společnost nesmí propadnout do chladné propasti izolacionismu. Ale stejně tak musí jednoznačně odmítnout podřízení sekulárního řádu jakémukoli dalšímu.

Nesmí ale dojít k tomu, že o nějaké sortě lidí globálně prohlásíme, že jim patří kolektivní vina za činy jednotlivců. Ano, je třeba vnímat terorismus jako bezpečnostní hrozbu. Ale v momentu, kdy se objeví názor, že je nějaká skupina jako celek náš apriorní nepřítel, je třeba říct jasné ne. Příště se totiž takové myšlenky snadno obrátí proti nám samotným. Brzy bychom se pak mohli dostat do situace, kdy budeme z Evropy kvůli imaginární kolektivní vině vyhánět všechny kuřáky, motoristy či majitele pleši.

JAKUB HEIN

Autor je studentem žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze

Muzikantů průvodce byrokracií

» pokračování ze str. 1

právu a celkově k respektu k uměleckému dílu. Pokud složí skladby, kterým věnují čas, s kapelou je natočíme v dobrém studiu a investujeme finance do kvalitní postprodukce, můžeme se pohybovat v řádech desítek tisíc korun, to je finanční investice do díla. Pokud ho někdo vezme a dá volně

ke stažení, pak je to samozřejmě promarněná investice a na nahrávkách nevyděláme ani korunu - naopak silně proděláme. To samé na koncertech - interpreti sice dostanou peníze po představení, ale autoři nedostanou nic, pokud pořadatel nerespektuje autorské právo a jeho ochranu tak, jak je v současné době v ČR nastavená. Ve výdělku

muzikantů hrají důležitou roli také manažeři, produkční a tým kolem. Pro začínající umělce to může znít jako sci-fi, ale tak to zkrátka je.

Jak je na tom současná česká hudební scéna? Máme co exportovat do zahraničí? A co by česká kapela měla splňovat, aby byla schopna se prosadit mimo ČR?

Máme tady řadu skvělých muzikantů a talentovaných skladatelů. Příkladem může být kapela Doctor Victor, která se v minulém ročníku mezinárodní soutěže GBOB umístila na skvělém druhém místě. Letos pojedí kapela Stroy reprezentovat ČR do Osla, budeme jim držet palce. Potenciál v kapelách tady určitě je. Co by měly splňovat? Hrát dobře, originálně, umět komunikovat s publikem. Hraje v tom roli připravenost, zázemí, talent, možná štěstí.

V českých rádiích a v TV nedáváme prostor novým kapelám. Proč tomu tak je a co udělat pro to, aby se to změnilo?

To není otázka úplně na mě, ale na dramaturgy. Nechám stranou soukromý sektor, ale ve veřejnoprávním se tak děje údajně kvůli poslechovosti a sledovanosti. Je to škoda, protože tuzemské ka-

pely by si opravdu zasloužily více prostoru. Nejen pro to, aby se proslavily, ale souvisí s tím také návštěvnost koncertů a odtok financí do zahraničí. OSA a Intergram vybírají umělecké odměny za hudbu českou i zahraniční, a když se hraje například v ČRo Radiožurnálu 20% české hudby, tak 80% peněz z těchto odměn jde do zahraničí a jsou to peníze plátců veřejnoprávních poplatků. Hledáme cestu, jak z toho ven.

Z Vašeho osobního hlediska, co významného přinesl rok 2014 na české hudební scéně? Ať už se jedná o nově vzniklé kapely, vydaná alba, proběhlé festivaly ...

Já jsem měl radost například z pokračování diskusí a konferencí na showcase festivalu Nouvelle Prague. Myslím, že je to pro českou hudební scénu přínosná akce. Díky ní sem přichází řada inspirací zvenku a čeští produkční, producenti, manažeři se mohou sejít a vyměnit si zkušenosti a kontakty. Zkrátka zašustit vizitkami. Jinak mám radost, že SAI pomohl řadě skvělých kapel na pódia, v čemž hodláme tom pokračovat i v roce 2015.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

KOLEKTIVNÍ SPRÁVCI

Představme si organizace, které pod sebou sdružují tvůrce a výkonné umělce. Jejich úkolem je kolektivní správa autorských práv, přičemž svou činnost mohou vykonávat pouze na základě licencí vydaných Ministerstvem kultury ČR.

- OSA** Ochranný svaz autorský pro práva k dílům, hudebním, o. s.
- Intergram** nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů, o. s.
- Dilia** divadelní, literární, audiovizuální agentura, o. s.
- OOA-S** Ochranná organizace autorská – sdružení autorů výtvarného umění, architektury a obrazové složky audiovizuálních děl, o. s.
- Gestor** ochranný svaz autorský, kolektivní správce autorského práva na odměnu při opětovném prodeji originálu výtvarného díla, o. s.
- OAZA** Ochranná asociace zvukařů – autorů, o. s.

SOFT SKILLS

Šarm jako nejlepší argument

Skutečný virtuóz orgánové místnosti nikdy nespolehá jen na sílu hlasu nebo na zvládnutí argumentace – je mu známo, že nejdůležitější roli hraje spolupráce, vstřícnost k dialogu a zdání toho, že ví, co dělá.

Strávíte dny a noci vyhledáváním informací a vytvářením perfektního stanoviska – zformulujete priority svého státu, svá tvrzení poctivě opatříte zdroji, formulujete ide-

ální řešení dané mezinárodní kauzy – morálně neprůstřelné, ekonomicky vyrovnané, nezavazující vámi zastupovanou zemi k ničemu, k čemu by jí to zavazovat nemělo. Přednesete svůj

projev, čekáte ovace ve stoje, pozvání k účasti v Modelu Nobelovy ceny míru... místo toho všichni ostatní následně podpoří daleko méně dokonalou věc. Jak to?

KOUZLO NASLOUCHÁNÍ

Ač je to možná leckdy těžké pochopit, v diplomacii – a troufnu si říct, že ve vyjednávání všeobecně – ta nejúžasnější myšlenka nemusí být nutně právě ta, která se v konkurenci ostatních prosadí. Možná právě naopak úspěchu věci často daleko lépe jako podvozek poslouží delegátský šarm a výřečnost, než nejlepší statistické údaje na světě. Diplomatická jednání nejsou totiž jenom o pečlivé přípravě, následně diskuzi a detailním projednávání. Je nutno koordinovat, vysvětlovat a upřímně se zajímat o názory ostatních delegátů v místnosti. Pokud se totiž dostanete do argumentační přestřelky a nevyhrajete ji zrovna

dvakrát šikovně, tak sice vyhrajete, ale zůstanete sám či sama. A to se v místnosti plné lidí s hlasovacím právem nevyplácí.

Samozřejmě nenabádám vás tímto k bezmeznému spoléhání na kulturu svého projevu, k populismu nebo na prostému vypuštění obsahu ve prospěch formy – ani málem. Nicméně je opravdu třeba věnovat pozornost podání – nesnažit se své oponenty převálcovat a umlácet čísly v honbě za vítězství v debatě. V mezinárodních vztazích jen zřídkakdy existuje jedno jediné správné řešení. Jistější tedy je si krůček po krůčku získávat své oponenty diskuzemi, v klidu naslouchat a být připraven činit nutné ústupky. Protože slovy klasika, správný diplomat vás umí i vykázat do patřičných mezí tak, že se nemůžete dočkat odjezdu.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

Rada bezpečnosti – UNSC

OSTŘÍ TEMPO

Už minulý workshop byl velice náročný. Začali jsme poměrně komplikovanou, zbrusu novou hrou A proč?, která prověřila budoucí rodičovskou schopnost delegátů odpovídat na otázky svých potomků a která nás také záhy přivedla k nejzákladnějším filozofickým tématům. Přesvědčivými vítězi se nakonec staly Čína a Čad. Přes přednášky jsme se pak rychle přenesli k nejdůležitějšímu bodu dne, a to k jednání nad ožehavým tématem ruské anexe Krymu. Ačkoliv byli téměř všichni delegáti aktivní a jednání bylo poměrně bouřlivé, jednoznačně nejkonstruktivnějším přístupem přispěla do diskuse delegátka Litvy, za což jí patří výrazné uznání.

POSUNUJEME ÚROVEŇ

Předposlední workshop před závěrečnou konferencí již pochopitelně musí mít odpovídající úroveň. Proto bude čtvrté přípravné setkání tak nabitě aktivitami jako ještě žádné předtím. Na začátku mezi námi uvítáme významného hosta, který

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Host: Petr Pelikán
- Jednání: Současná situace v Jižním Súdánu
- Příprava na historickou krizi

k nám do Rady bezpečnosti přijde přednášet a diskutovat. Bude jím Petr Pelikán, honorární konzul Súdánu v České republice, český muslim a arabista.

Jeho přednáška nám umožní lépe se připravit na následující bod programu, který na ni plynule naváže – bude jím totiž jednání právě o situaci v Jižním Súdánu. Tamní situace je velice komplikovaná a chaotická, a proto bude i jednání skrývat množství výzev a překážek. Závěrem se poté delegáti připraví na jeden z hřebů celého roku, chystaného na páté přípravné setkání – historickou krizi. Ta bude letos obzvláště vydařená, ale o tom až později. Tak či onak, čtvrtý workshop bude stát za to.

DOMINIK PRESL

Se čtvrtým přípravným setkáním zpravidla dochází k definitivnímu zlomu. Úvod je za námi a už se jede zcela naostro – přednáška střídá jednání a delegát ani nebude mít čas si vydechnout.

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Ekonomické okénko
- Host: Vladimír Tesař
- Jednání: Boj proti HIV/AIDS, malárii a dalším nemocem

ČTVRTÉ SETKÁNÍ

A čím se bude zabývat Hospodářská a sociální rada dnes? Budeme projednávat poslední bod agendy, který jsme si představili minule. Navštívit nás přijde patron ECOSOC Vlastimil Tesař, který je ředitelem oboru mnohostranných ekonomických vztahů na Ministerstvu zahraničních věcí ČR. V ekonomickém okénku se blíže podíváme na platební bilanci, problematiku měnových kurzů či aspekty mezinárodního obchodu. Projdeme problematiku dokumentů jakožto přípravu na závěrečnou konferenci, jež se už neodvratně blíží. Chybět nebudou aktivity pro chvíle oddechu od náročného programu.

KRYŠTOF MÍŠEK

Ani jsme se nenadáli a máme za sebou už polovinu přípravných setkání výročního XX. ročníku Pražského studentského summitu. I dnes vám přinášíme přehled toho, co bylo náplní minulého workshopu a co vás bude čekat během setkání dnešního.

TŘETÍ WORKSHOP

Do minulého setkání jsme vkročili nejdříve ekonomickým okénkem, které se točilo okolo témat jako je bankovníctví, finanční trhy a současná regulace tohoto systému.

Krátce jsme rozebrali i historii a pozadí centrálního bankovníctví v USA. Následovalo představení posledního bodu agendy, kterým se budeme zabývat i dnes, a tím je hospodářský růst jako prostředek pro snížení chudoby. Toto téma se přímo dotýká prvního z rozvojových cílů tisíciletí. Minulé setkání ale bylo opět především ve znamení jednání nad dalším bodem agendy, kterým tentokrát byl boj proti HIV/AIDS, malárii a dalším nemocem. Jednání mělo mnoho dobrých momentů, vyzdvihnout

můžeme opět delegáta Senegalu či Indie a pochválit můžeme i delegátku Turecké republiky. V chválení bychom mohli pokračovat, ale nechceme, aby delegáti usnuli na vavřínech. To nejlepší přišlo až na konci workshopu, kdy jsme všichni mohli skrze regionální ochutnávky nahlédnout do kultur mnoha zemí, které jsou zastoupeny v ECOSOC. Příspěvků bylo letos opravdu hodně a řada z nich byla velmi rozmanitá. Tímto děkujeme a doufáme, že jste si to užili stejně jako předsednictvo.

Rada pro lidská práva – HRC

Pod patronací Taťany Fischerové

Ipřes mnoho povinností, které se pojí s koncem roku, se nás v prosinci na půdě Rady pro lidská práva sešlo mnoho. A to především proto, abychom se zabývali druhým bodem agendy - svobodou pokojného shromažďování, která je jednou ze základních lidských svobod, bez jejichž dodržování bychom tady sotva dnes seděli a simulovali jednání mezinárodních organizací. Tím bychom však přišli například o trénink argumentačních dovedností tváří v tvář schopným protivníkům, jednání o pracovních podmínkách žen nebo příjemné zakončení v podobě degustace dle regionu.

ŤÁNA FISCHEROVÁ

Kromě přípravy na konferenci, která spočívá v rozšíření znalostí a osobním rozvoji v oblastech řečnictví a argumentace, máte v rámci přípravných setkání také jedinečnou možnost potkat zajímavé lidi z různých sfér. Jednou z takových osobností je bezesporu naše patronka, občanská aktivistka a kandidátka prezidentských voleb v roce 2013 Taťana Fischerová, která navštíví

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Dětsí vojáci
- Host: Taťana Fischerová
- Práce v regionech
- Jednání: Svoboda pokojného shromažďování

Radu pro lidská práva během odpolední části lednového workshopu.

DĚTŠTÍ VOJÁCI

Co dalšího nás čeká? Na čtvrtém workshopu si připomeneme problematiku pokojného shromažďování v rámci jednání, s čímž souvisí i podrobná prezentace k jednacímu řádu a k dokumentům předkládaným Radou pro lidská práva. Prezentovaným bodem agendy na lednovém setkání bude problematika dětských vojáků, téma často diskutované, avšak stále zdaleka nevyřešené. S blížící se konferencí budeme věnovat stále více času jednání a praktickým dovednostem, jako je argumentace a prezentace. Je tedy na co se těšit!

MICHAELA MATUŠKOVÁ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Dokumenty OSN
- Minutový valčík
- Smlouva o nešíření jaderných zbraní
- Jednání
- Přednáška: historická krize

Třetímu přípravnému setkání již tradičně dominovala vánoční atmosféra. Nic to však nezměnilo na jeho produktivitu. Delegáti se dozvěděli mnoho nového o obchodu se zbraněmi, procvičili své řečnické dovednosti a již naplno se ponořili do cvičného jednání.

MLUVÍM, TEDY JSEM

„Mluvíš-li, musí být tvá řeč lepší, nežli by bylo tvé mlčení,“ znělo motto první přednášky. Delegáti se interaktivní formou seznámili s různými rétorickými nešvary, procvičili svou artikulaci a dozvěděli se, jak kontrolovat řeč těla. Věnovali jsme se také tipům, jak úspěšně bojovat s trémou, neboť někteří z účastníků na konferenci jistě pronesou plenární proslov.

Rétorické dovednosti si delegáti vyzkoušeli také v praxi. Po rozdělení do dvou skupin jedna strana hájila tezi „Ruská federace je zodpovědná za současnou situaci na východní Ukrajině“ a druhá jí oponovala. Tak jako Démostenés trénoval svou mluvu na břehu moře, kde se prý snažil překřičet vlnobití, my jsme si své hlasivky procvičili na hlavním schodišti.

KONFERENCE SE BLÍŽÍ...

Další prezentace se zaměřila na transparentnost obchodu se zbra-

němi. Několik dní před tím, než Arms Trade Treaty definitivně vstoupila v účinnost, jsme se seznámili s její strukturou a rovněž s pojmy a otázkami, které se jí přímo či nepřímo dotýkají.

Cvičné jednání nás pozitivně překvapilo – účastníci se aktivně zapojovali a na jejich projevech byl vidět znatelný pokrok. Také kvalita odevzdaných stanovisek nabrala vzestupnou tendenci: autorkami nejlepších z nich byly vyhlášeny delegátky Rumunska, Německa a Japonska.

POKRAČUJEME

Dnes nás čeká krátké seznámení s dokumenty přijímanými OSN, pokračování přednášky o jednacím řádu a také rétorická hra minutový valčík. Po přestávce se seznámíme s čtvrtým bodem agendy, kterým je Smlouva o nešíření jaderných zbraní, a více než hodinu budeme věnovat dalšímu cvičnému jednání. Na závěr se pak dozvíme bližší informace o připravované historické krizi.

FILIP JELÍNEK

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Ačkoli začala v půlce prosince již pomalu propukat vánoční horečka, delegáti UNESCO se dostavili v hojném počtu a přípravě na nabité odpoledne. Program začal za dozvuků koled hodnocením stanovisek na téma autorského práva a také žádostí předsednictva o pomoc při opravování zbloudilého stanoviska delegáta Malawi, Alfonse Balvana.

DĚDICTVÍ V PROCESU

Hned poté jsme konečně začali téma Světového dědictví, což je pro UNESCO jedna z nejdůležitějších dlouhodobých aktivit. Delegáti byli seznámeni se všemi důležitými informacemi a také se dozvěděli, že se letos budou zabývat nemateriálním dědictvím lidstva, které se na rozdíl od klasického hmotného dědictví nesnaží o zachování památek v současném stavu, ale naopak se týká živoucích projevů lidské kultury, které jsou v neustálém vývoji, jako je například poznání. Delegáti si tak budou moci vybrat například tanec, píseň nebo řemeslo a stejně jako v

minulých letech se snažit o zapsání vybraného prvku na Seznam světového kulturního dědictví.

Pro účely budoucího úspěšného jednání byla na program zařazena další přednáška o jednáních řádu, tentokrát zabývající se dokumenty. Poznatky z ní delegáti upotřebili záhy, při vůbec první simulaci histo-

rického jednání na půdě UNESCO. Za neustálého zvuku padajících dřívěk a štítků jsme se přenesli do roku 1952 a simulovali přijímání Všeo-
becné úmluvy o autorském právu. Obzvláště těžkou roli měli odpůrci návrhu dokumentu, kteří se ovšem nenechali zvíkat a odvedli skvělou práci. Z jejich řad zmiňme napří-

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Nominační zprávy
- Minutový valčík
- Bezpečnost novinářů

klad delegáty Angoly či Afghánistánu. Pod neustálou palbou se ocitl i předkladatel dokumentu, delegát USA. Svoji roli ovšem zvládl také na výbornou, a tak jsme si na konec workshopu mohli po přijetí dokumentu zaslouženě zatleskat.

BEZPEČNOST PŘEDEVŠÍM

Dnes začneme s hodnocením nominačních zpráv, které delegáti dostali za úkol vytvořit. Poté se rozdělíme do skupin a budeme pracovat na zlepšování rétorických schopností.

Delegáty tentokrát nemine ani minutový valčík. Hlavní bodem programu ale bude aktivita, která reaguje na aktuální téma bezpečnosti novinářů, což je pro UNESCO tradiční bod agendy.

ANNA GANTNEROVÁ

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Zatímco v některých orgánech probíhala oslava Vánoc, u nás nebyl na oddech čas. Jelikož je agenda bohatá, delegáti byli postaveni před nutnost rozhodnout se mezi lokálním zemědělstvím a ohroženým rybolovem. V poměru 17:11 zvítězilo lokální zemědělství, které se tak stane ústředním tématem dnešního workshopu.

ZAKÁŽEME VODU?

Na zakázání vody máme přeci nástroje environmentální politiky státu, takže bychom klidně mohli. Mezi různými zákazy, kvótami, příkazy, daněmi

či povolenkami bychom určitě našli vhodný nástroj. Naštěstí se podařilo dobře mířenými otázkami před schválením zákona o zákazu DHMO zjistit, o co se jedná, a vodu jsme před zákazem zachránili.

ZÁSTUPCI ORGANIZACÍ MEZI NÁMI

Během předvánočního workshopu jsme se také dověděli, že to nejsou jen státy, kdo se účastní jednání. Oblast životního prostředí pro řadu států nebývá prioritou a jsou to často právě zástupci organizací, kteří posouvají debatu v UNEP

dále, jak jsme se již ostatně mohli přesvědčit v průběhu jednání. Organizace reprezentují různé zájmy, a je proto dobré dávat si pozor, kdo nám co říká a co tím sleduje.

UDRŽITELNÁ MĚSTA JSOU PŘÍLIŠ ŠIROKÁ

Že počet obyvatel ve městech raketově roste, jsme se dověděli již na druhém workshopu. Jaké bylo ale překvapení, když jsme zjistili, že vlastně nevíme, co si s tím vlastně počít. Proto se pro-
jednávání téma rozdrobilo do řady oblastí, ze kterých těžili především zástupci organizací. Ostřejší výměnu

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Vybraný environmentální problém
- Delegátské dovednosti
- Regionální diskuze
- Jednání

názorů mezi delegáty Burkiny Faso a Spojených států umně využili ve svůj prospěch zástupce Svazu hromadné dopravy a zástupce ropného průmyslu. Obě organizace dokázaly vytvořit takovou atmosféru, kdy vypadalo, že hlavním tématem dne je automobilová versus hromadná doprava ve městech.

A CO DÁL?

Jak bylo určeno zmíněným hlasováním, dnes nás čeká téma lokálního zemědělství. K tématu se delegáti dozvědí některé podrobnosti či zajímavosti a ještě dnes o něm budeme jednat. Všichni jsou na jednání zcela jistě velmi dobře připraveni díky sepsaným stanoviskům. Tak vzhůru do dnešního programu!

JOSEF KUČERA

Světová obchodní organizace – WTO

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Vyhodnocení stanovisek
- Jednání: Vliv směnných kurzů na mezinárodní obchod
- Trailer: Jednání o přístupu Kazachstánu k WTO

Na třetím přípravném setkání se ministři Světové obchodní organizace sešli v hojném počtu. Atmosféra byla příjemná, celá odpolední část se nesla ve svátečním duchu a na závěr byla naplánována štedrá vánoční recepce. Ale nepředbíhejme.

TŘETÍ SETKÁNÍ

Třetí workshop byl věnován bodu liberalizace obchodu zeleným zbožím. Toto téma je pro Světovou obchodní organizaci obzvláště důležité. Jednání o něm se totiž dotýká udržitelného rozvoje a ochrany životního prostředí, tedy o dvou hlavních cílů WTO. Jako již tradičně, odpolední část byla zahájena zhodnocením stanovisek. Předsednictvo bylo potěšeno aktivitou ministrů,

kteří si na kvalitě svých prací dali opravdu záležet. Nejlepší stanoviska byla vyhlášena hned čtyři. Vyznamenali se zástupci Brazílie, Mexiko, Austrálie a Bolívie. Po krátké přestávce následovalo jednání, ve kterém mohli ministři zu-

žitkovat nabyté vědomosti i svou domácí přípravu. Jednání bylo svižné, přínosné a v souladu s jednacími řádem. Celé jednání se ukázalo velmi zajímavé a my se těšíme na jeho pokračování na konferenci. Vynikali zástupci Ruské federace,

Brazílie, Švýcarska, Pákistánu a Kostariky. V krátkosti byl také představen bod příštího přípravného setkání, a sice vliv směnných kurzů na mezinárodní obchod. Závěrem celého dne byla již zmiňovaná vánoční recepce. Do přípravy se zapojilo jak předsednictvo, tak ministři a příjemně jsme tak společně zakončili workshop a naladili se do sváteční atmosféry nadcházejících Vánoc.

CO NÁS ČEKÁ A NEMINE...

Čtvrté přípravné setkání bude věnováno bodu agendy vlivu směnných kurzů na mezinárodní obchod, což má pro WTO podstatný význam. Ministři jako již tradičně představí postoj svého státu k této problematice. Současný stav vyjednávání a zajímavosti se mohou dozvědět v krátké doplňující přednášce a poté se již přejde k samotnému jednání. Bude na ministrech, aby dokázali změny v této oblasti reflektovat třeba v nové dohodě.

MARKÉTA PTÁKOVÁ

Model NATO

It was December the 13th, when we gathered for the last time and moved into what might be called as a second half of this season's Prague Student Summit - and we sure had fun.

This workshop was all about the Ukraine Crisis. We started off the afternoon with a guest lecture from AMO expert Michal Lebeduška, who recapitulated the issue and broadened our horizons regarding the NATO - Ukraine relationship.

Next item on the list was crucial for our future negotiations - something that is loved when used right, but hated when used the other way around - rules of procedure. When we finally felt like we know the very basics, we were ready to put it into practice. We followed by negotiating about the Ukraine issue for an hour and half. Debate started in smaller groups and ended as a regular council session. A big applause goes especially to the honorable Ambassadors of Germany, France and Slovenia for doing a great job at keeping the debate fluent.

In the very end, it was not all about the work - when the preparatory meeting was to be over, we forgot about the negotiations and enjoyed the Christmas mood combined with a hot chocolate afterwards.

LECTURES OVERLOAD

For the fourth workshop, we have prepared not one, but two guest lectures. However, the topics will be very different. Matthew Loken from the Embassy of Canada will talk a little

bit more about the Ukraine and the position of NATO in the crisis, while Václav Pecha will try to give us an idea of a Post-2014 Afghanistan.

THE CONFERENCE IS COMING

And it is coming fast. There are only 2 workshops left before we hit the conference room for 3 days of raw negotiations. During the preparations, give your best. Observe others to find out what you lack. Be not afraid to step

PROGRAMME OF THE 4TH WORKSHOP

- Ochrana osobních údajů
- Minutový valčík: duel
- Jednací řád
- Cvičné jednání

up and express your opinion. Believe us - the better you prepare the better will your Summit experience be!

JAN KOTARA

Model EU

Zatímco většina obyvatel starého kontinentu si krátila čas do příchodu Spasitele vánočním úklidem, zasedli delegáti Modelu Evropské unie opět do jednacích lavic, aby i před třetí adventní nedělí odvedli kus poctivé práce. Navzdory brzkému soumraku za okny atmosféra v místnosti ani na setinu sekundy nepotměla a věříme, že paní ministryně a páni ministři se zase o něco lépe poznali.

V HLAVNÍCH ROLÍCH OSMADVACET STATEČNÝCH!

První tah partie III. workshopu učinil Radko Hodkovský z think-thanku Evropské hodnoty, který promluvil na téma migrace. Jakým způsobem omezit imigraci, kolik osob ročně legálně a kolik nelegálně překročí hranice EU s cílem se v jejím prostoru trvale usadit? Z kterých destinací imigranti přicházejí nejčastěji? Tyto a mnohé další otázky zazněly během přednášky a následně živé diskuze delegátů s hostem.

Dalším bodem programu byl minutový valčík, ovšem tentokrát po-

prvé v párech. Témata byla různá. „Je to jen taková neškodná bylinka, nikdo se z ní nikdy nepřekouřil,“ hájil legalizaci marihuany podezřele se usmívající delegát Finska, zatímco jeho kolega z Estonska nekompromisně zlomil hůl nad možnou integrací Turecka do EU. Zástupci evropské osmadvacítky si

naštěstí při valčíku navzájem nohy příliš nepošlapali a my věříme, že jejich taneční figury se v budoucnu stanou ještě elegantnějšími.

Co by to bylo za workshop bez pořádného jednání? Třetí přípravné setkání ho přineslo v rámci problematiky veřejného žalobce. Jednání by nejspíše potěšilo Corrada Catta-

PROGRAM IV. WORKSHOPU

- Ochrana osobních údajů
- Minutový valčík: duel
- Jednací řád
- Cvičné jednání

nih, neboť se jím jako červená nit táhla prohlášení o nutnosti potírání mafie a někteří ministři lov mafianů dokonce označili za svůj oblíbený koníček. Vedle řady jiných podali dobrý výkon zástupci Lucemburska, Finska, Bulharska a Řecka.

DOSTIH ČTVRTÉHO WORKSHOPU

A je odstartováno! V čele bodů programu se drží přednáška o ochraně osobních údajů, ovšem pozor, v těsném závěsu za ním je duel, bod z osvědčené stáje minutových valčíků. Na trase dostihu se nalézají též Taxisův příkop v podobě jednacího řádu – bez toho se do cílové rovinky cvičného jednání žádný žokej rozhodně nedostane.

JAKUB MAZANEC

DOPORUČUJEME

AKCE

Venku je pošmurno, testů a zkoušek plný leden a je třeba strávit čas jinak. Co třeba na polsko-českém semináři **Zkouška jednoty. Země V4 a ukrajinská krize**, spolupořádaném 28. ledna Asociací pro mezinárodní otázky? Více na www.polskyinstitut.cz. Zajímá vás spíše postavení zemí v EU? Navštívit můžete seminář v Evropském domě na téma **Jakou hrají roli v EU národní parlamenty?** Více na www.evropskydum.cz. Pokud přesto nemůžete odtrhnout myšlenky od studia, můžete zavítat na veletrh vysokých škol a univerzit Gaudeamus, ve dnech **27. a 28. ledna**. A samozřejmě se nezapomeňte přihlásit na další z našich pořádaných minisimulací, již **8. února** po příštím přípravném setkání! Vykročte do nového roku řadou inspirativních akcí a nezapomeňte se o ně podělit i s ostatními, protože pour féliciter 2015!

FILM

MY DINNER WITH ANDRE (USA, 1981, REŽIE: LOUIS MALLE)

Intelektuální konverzační drama z roku 1981, jehož hlavními a jedinými protagonisty jsou Wallace Shawn a Andre Gregory, se celé odehrává během jedné a pro jejich životy zcela přelomové večere.

Konverzace těchto dávných přátel, kteří se setkávají po mnoha letech, se začátku skládá především z vyprávění Andreho o jeho cestách po světě a o jeho duševním znovuzrození. Během okamžiku se však debata změní v hlubokou diskuzi o různorodosti pohledů na svět a o okovech, které dnešní společnost nasazuje na myšlení jedince.

Unikum tohoto filmu spočívá v tom, že ačkoliv se snímek odehrává pouze v jedné místnosti a u jednoho stolu, dokáže podnítit imaginaci jako málokterý jiný. Divák se nad filmem ještě dlouhé dny zamýšlí a díky němu přehodnocuje způsob, jak nahlížet na společnost i na sebe sama.

LITERATURA

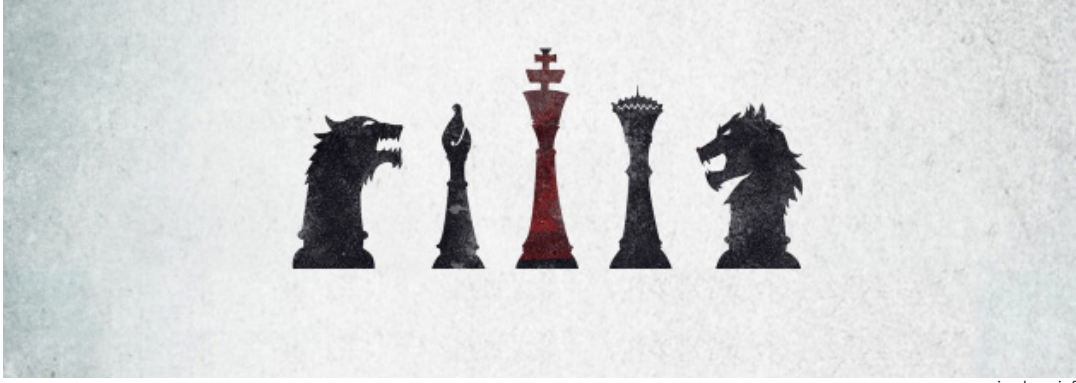
PSYCHOLOGIE PŘESVĚDČOVÁNÍ STANISLAV GÁLIK

Přesvědčování není jen součástí reklamy, v níž se točí vysoké sumy peněz, nýbrž zasahuje do životů nás všech. Mluvíme často o každodenních situacích. Ať už se jedná o klasický pracovní pohovor, motivační dopis, životopis nebo konverzaci rodičů s dítětem.

Poznatky z oblasti psychologie přesvědčování nejsou určeny pouze odborníkům a studentům oboru psychologie či marketingová komunikace, ale všem, kteří se chtějí naučit rozeznávat persvazivní techniky a vytvořit si proti nim obranné mechanismy.

Kromě základního teoretického vymezení jeví kniha nabízí vstup do případových studií a modelových situací. Autor tvrdí, že pochopení kauzality a fundamentálních principů postojové změny je klíčem k proniknutí do hloubky procesu persvaze.

Minisimulace podruhé: Game of Thrones

imgbase.info

Na Summitu se řeší klíčové otázky našeho světa. Jaké by ale bylo jednat o budoucnosti světa jiného, vzdáleného, fiktivního? To si vyzkoušelo 20 z vás během minisimulace jednání o osudu Západozemí, země Game of Thrones.

Na Summitu se řeší klíčové otázky našeho světa. Jaké by ale bylo jednat o budoucnosti světa jiného, vzdáleného, fiktivního? To si vyzkoušelo 20 z vás během minisimulace jednání o osudu Západozemí, země Game of Thrones.

Šest rodů se v prosinci pokusilo najít smír, a předejít tak válce i hrozbě přicházející ze světa za Zdí. Bohužel se ale složitost vztahů a křivdy dávné i nedávné ukázaly jako příliš velká překážka nalezení kompromisu. Již na začátku jednání se utvořila silná koalice,

kteřá dokázala předložit ostatním k jednání smlouvu během několika málo minut po otevření pořádku řečníků. Tato snaha však narazila na nejednotnosti uvnitř jednotlivých rodů, ale především na dávné rozpory mezi postavami. Snažení Tywina z rodu Lannisterů a Mace z rodů Tyrellů nepřišlo úplně na zmar, ale jelikož smlouva zavazuje pouze její signatáře tak většina bodů v ní obsažená se stala bezpředmětnou. Ostatní rody se pokusily přijít s vlastním návrhem, který však byl prvními dvěma odmítnut a tedy

ani druhá smlouva nenašla širší podporu. Obzvláště zajímavé pak byly některé návrhy, nad kterými se podivovali nejen vznešení sirové a ctihodné lady, ale určitě by nad nimi pozdvihl obočí i G. R. Martin, tvůrce předlohy naší simulace. Nakonec se však žádná smlouva nedočkala podpory všech rodů a tak se nemůžeme těšit ani na rozčištění Západozemí do menších království ani na dothracké nomády chránící zeď na zamrzlém severu.

Atmosféra jednání však byla skvělá a to jak díky plodným diskusím, tak díky kostýmům některých postav. Musíme vzpomenout na kostýmy celé delegace Stannise Baratheona a především nepřekonatelný model lady Stark. Všem zúčastněným ještě jednou děkujeme za účast a přejeme jim, aby jednání v jejich reálných orgánech na Summitu probíhala přinejmenším stejně nadšeně jako minisimulace Game of Thrones. For the Summit is dark and full of terrors.

SIMON PRESSER

INZERCE

PRAHA | PLZEŇ | LIBEREC | HRADEC KRÁLOVÉ

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

**PODLE
INZERÁTU
SI VYSOKOU
ŠKOLU
NEVYBÍREJTE**

DEJTE NA ZKUŠENOSTI
ABSOLVENTKY OBORU
VEŘEJNÁ SPRÁVA

Gabriela Knapová
Oddělení marketingu a PR
Zoologická zahrada hl. m. Prahy

Naši absolventi mají skvělé uplatnění na trhu práce. Více o jejich názorech a zkušenostech se dozvíte na www.mup.cz

RETRO PERLIČKY: 11. ROČNÍK PMUN

Delegátka USA: „Proti svým bývalým spojencům jsme vedli jedny z nehumánnějších válek.“
Delegátka Ruska: „Mohu reagovat?“ (...)
Delegátka USA: „A kolik dáte plynu, když vám to dovolím?“

„Příčinou chudoby je válka, jde to vyřešit jen revolucí“ **delegát Kuby.**

„Určete si polohu a zůstaňte v ní“
tajemnice II. výboru na delegáta Polska.

„Tibet nebyl nikdy násilně obsazen... protože neměli žádné zbraně“ **delegát ČLR.**

„Upozorňuji vás, že při hoření jaderných zbraní vznikají škodlivé zplodiny“
předseda I. výboru.

„Použijeme vydry k řešení nedostatku studní na Blízkém východě“ **odborný poradce Michal Thim majíc na mysli vědra.**

Naše země nevzkvétá

new-york.czechcentres.cz

Při nedávných připomínkách sametové revoluce zdůraznili někteří komentátoři profesi jejího vůdce – sameťová revoluce měla v čele vynikajícího dramatika, skýtá mnoho ikonických momentů, ulpívá v historické paměti: inu, celý svět je jeviště a všichni lidé na něm jenom herci (Shakespeare). Havlův novoroční projev je v tomto pohledu jakýmsi vrcholným monologem.

Václav Havel je na Západě jednou z neznámějších tváří pádu komunismu. Proč právě Havel, když československá revoluce nebyla z historického hlediska zrovna ta nejvýznamnější (o dějinném vývoji rozhodovaly mnohem spíše ta polská nebo maďarská)? Samotná dlouholetá Havlova odvaha není sama o sobě vysvětlitelná – všichni disidenti museli projevat velkou odvahu. Věc se má jinak: Havel nabídl příběh, zasadil revoluci do přímo transcendentního rámce. Zatímco historici analyzují fakta a hledají logická vysvětlení pro dějinné jevy, „lidová“ historie žije v příbězích – kdo by také slzel dojetím u popisu dohod u kulatého stolu (tolik procent Sejmu dostanete vy, tolik my...). Příběh o tom, jak měkká síla zvítězila nad tvrdou, jak stíhaný intelektuál vystřídal ty, kteří ho utlačovali, a pak jim odpustil, táhne více, než příběh o krvavém mocenském boji, který jsme si vyprávěli minule.

Připomeňme si, kde se náš monolog ve hře nachází: několik postav odešlo ze scény po pronesení posledních replik (prezident Gustáv Husák, mistrovská postava, ale o tom třeba jindy; dále premiér Ladislav Adamec, generální tajemník ÚV KSČ Miloš Jakeš a další), mnoho jiných se představilo divákům a ten ještě netuší, jak významná bude jejich úloha ve hře (generální tajemník ÚV Karel Urbánek jen bleskově přešel jevištěm, ministr financí Václav Klaus se tam hodlá nějakou chvilku ohřát). Je 1. ledna 1990 a hlavní hr-

dina promlouvá, aby dal celému ději vyšší smysl, aby vysvětlil příštím generacím, k čemu směřovala revoluce – jako když autoři zákona píšou důvodovou zprávu.

Úvod Havlovy řeči je v celém kusu jakýmsi ekvivalentem repliky „Žít či nežít?“ v Hamletovi: zná ho i ten, komu je jinak děj cizí. „Čtyřicet let jste v tento den slyšeli z úst mých předchůdců v různých obměnách totéž: jak naše země vzkvétá, kolik dalších miliónů tun oceli jsme vyrobili, jak jsme všichni šťastni, jak věříme své vládě a jaké krásné perspektivy se před námi otevírají,“ řekl Havel. „Předpokládám, že jste mne nenavrhlí do tohoto úřadu proto, abych vám i já lhal. Naše země nevzkvétá.“

V následném popisu, o jaké nevzkvétání se jedná, se zračí Havlovo odmítnutí materialismu – v jiném slavném projevu (před americkým Kongresem) Havel přímo řekl, že „vědomí předchází bytí, nikoliv naopak, jak tvrdí marxisté“. Nejprve mluví o plýtvání energií, neúčelné výrobě, ničení přírody, nezájmu o krajinu, ale to byl jen úvod k jádru projevu: „Nejhorší je, že žijeme ve zkaženém mravním prostředí. Morálně jsme onemocněli, protože jsme si zvykli něco jiného říkat a něco jiného si myslet. (...) Pojmy jako láska, přátelství, soucit, pokora či odpuštění ztratily svou hloubku a rozměr. (...) Dosavadní režim (...) ponížil člověka na výrobní sílu a přírodu na výrobní nástroj.“ Bylo by chyba toto vyjádření chápat jako pouhou floskuli bez hlubšího

základu. Jeden z myslitelů, kteří Havla intelektuálně formovali, byl Jan Patočka – a ten se zase inspiroval prostějovským rodákem Edmundem Husserlem, podle něhož moderní, vědecký způsob myšlení odcizuje člověka jeho přirozenému světu, tomu, co přirozeně žije a cítí; marxismus naopak vzhlížel k vědě s nadějí. Je ovšem pozoruhodné, jak se Havel přinejmenším v jednom s Marxem shoduje: „Z nadaných a svěprávných lidí, důmyslně hospodařících ve své zemi, udělal [režim] šroubky jakéhosi oblundě velkého, rachotícího a páchnoucího stroje,“ řekl. Podle Marxova Manifestu zase buržoazie „Proměnila osobní důstojnost člověka ve směnnou hodnotu (...). Proměnila lékaře, právníka, pátera, básníka a muže vědy ve své placené námezdní pracovníky.“ Málokterý intelektuál bojoval kdy proti emancipaci člověka – ale zpět k Havlovi.

Havel zdůraznil, že všichni Čechoslováci nejsou pouhé oběti, ale zároveň spoluviníci, spolutvůrci systému, který udržovali svým mlčením (tady opět vidíme naznačeno to, co je popsáno v Moci bezmocných – všichni spoluvytvářejí režim jednáním ve strachu – jako zelinář, který umísťuje do své výlohy transparent o spojení proletářů, aniž by se s jeho obsahem jakkoliv ztotožňoval nebo tímto aktem snad za cokoli bojoval). Ale nabídl i cestu ven – dědictví minulých let přijmout a pracovat s ním; vytvářet občanskou společnost, podílet se na správě veřejných věcí. Havel věřil, že toho jsou lidé schopni i přes desítky let pasivity, vždyť studenti, vychovávaní doma k opatrnosti a konformitě, dokázali tvořit revoluci. Jak to? Za prvé, „člověk především nikdy není jen produktem vnějšího světa, ale vždycky je také schopen vztahovat se k něčemu vyššímu, byť by tuto schopnost v něm vnější svět jakkoli systematicky

hubil“; a navíc Čechoslováci mohou navázat na své humanistické a demokratické tradice, které v nich dřímají.

Jak se postavit k tomu, že jiné národy zaplatily za svobodu mnohem více než my a že by ostatně naše revoluce bez těch jejich nebyla možná? Je třeba to uznat, ale zároveň hledět na nedávné události se zdravým sebevědomím, neboť „naše národy se napřímily samy, neopřeny o žádnou pomoc mocnějších států nebo velmocí“. A zdravé sebevědomí není pýcha. Je třeba brát jiné národy jako sobě rovné, odpouštět jim a naopak litovat svých vin: „jedině tak získáme opět úctu k sobě samým, k sobě navzájem i úctu jiných národů.“ Havel vyjádřil naději, že se opět můžeme stát duchovní křižovatkou Evropy, založit politiku na mravnosti, navázat na Husa, Chelčického, Komenského i Masaryka, bojovat s tím špatným v sobě, být zemí, z níž bude „vyzařovat láska, touha po porozumění, síla ducha a myšlenky“. Krásná předsevzetí – velmi obtížná pro vesdní lid.

A pak následoval dramatický předěl v podobě nového oslovení posluchačů, předěl mezi obecnou a konkrétnější částí projevu. Z vaší vůle, zastoupené Federálním shromážděním, jsem se stal prezidentem; očekáváte tedy, jaké úkoly si dávám. Udělat vše pro brzké a důstojné uspořádání voleb, zaručit rovnost národů ve federaci a respekt ke všem zájmům slovenského národa, podpořit vše, co povede k ochraně ohrožených menšin, umožnit demilitarizaci společnosti a humanizaci armády, udělit amnestii a umožnit tak vězňům, kteří se sice provinili, ale byli vydáni napospas pokleslé justici, aby opustili ubíjející prostředí věznic a bylo jim umožněno pokání (je mimochodem zajímavé, že nějakou dobu po revoluci oblékla vězeňská stráž uniformy s výrazným podílem fialové barvy – fialová je totiž barvou pokání), dále narovnat vztahy se sousedními zeměmi, navázat diplomatické vztahy s Vatikánem a Izraelem a umožnit návštěvu papeže a dalajlamy a na závěr a především být prezidentem pracujícím a naslouchajícím, snícím „o republice samostatné, svobodné, demokratické, o republice hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé“. Odpovědi na to, nakolik se tyto cíle vyplnily, je tolik, kolik je těch, kteří odpovídají. O tom třeba trochu přistě.

MICHAL ZIKMUND

Delegátská přestřelka

Robin Hendrych
Polsko

Existuje reálné nebezpečí pro pobaltské státy ze strany Ruska? A pakliže ano, je NATO připraveno zasáhnout?

Aneta Váňová
Maďarsko

Rád bych použil citát Winstona Churchilla: „Hovořit s Rusy je jako svádět krokodýla. Nikdy nevíte, jestli se na vás usmívá nebo zdali jen otevírá tlamu, aby vás mohl sežrat.“ Jsem přesvědčen o tom, že důrazná a chladná politika – ruský imperativ k expanzi, kterou Rusko vede vůči pobaltským zemím, Polsku a mnoha dalším zemím může zavdat příčinu k obavám, jestli je Rusko bezpečným sousedem.

Maďarsko se brání krásnou obecnou frází. Právě nyní se musíme bavit zvláště o Rusku, které se jako obvykle geopoliticky projevuje expanzivním nátlakem směrem na západ. Pro pobaltské země, Polsko a Moldávii, je tato otázka stále více a více aktuální.

Mícháme tu různé pojmy – a to energetickou bezpečnost a jinou bezpečnost. Samozřejmě fakt, že Rusko věnuje investice do některých z východoevropských zemí, poukazuje na to, že nemá v úmyslu vést destruktivní válku. Investice všech možných druhů, ať už se jedná o rozšiřování diplomatických vztahů nebo výstavbu ropovodů, však nezbytně neznamenají, že útok neohroží zemím, kam tyto investice putují.

Rusko, tak jako každá země, se snaží o zabezpečení svého území. Předpokládám, že se cítí ohroženo samotnou přítomností Severoatlantické aliance tak blízko svých strategických sousedů. Pátý článek Washingtonské dohody nám přikazuje, aby v případě ohrožení Rada NATO zasedla a aby jednotlivé členské státy zasáhly všemi způsoby, které shledají nezbytnými.

Reálné nebezpečí hrozí, a to nejen od Ruské federace. Tudíž nevidím důvod, proč bychom se měli bavit konkrétně o tomto. My s názory Ruska sympatizujeme, ale pokud by pobaltské státy čelily expanzivnímu nátlaku ať už ze strany Ruska či jiného státu, jsme připraveni zasáhnout.

Nesouhlasím. Mezi Ruskem a Maďarskem začala výstavba nového plynovodu, jenž má zajistit bezpečnost jak střední tak východní Evropě.

Kdyby Rusko zaútočilo, byť na pobaltské státy nebo na jiné, samo by si odstříhlo zahraniční investory a ohrozilo by samo sebe. Vznikl by automaticky nezájem dalších států o produkty vytvořené Ruskem. Pokud se ale ještě budeme bavit o NATO. Domnívám se, že Rusko se nemusí obávat vojsk NATO na svých hranicích, pokud samo nevyvolá reálné nebezpečí.

SLOVO DELEGÁTA

Demokracie včera, dnes. A co zítra?

V poslední době mne znepokojuje celá řada věcí. Nejvíce však odklon české politiky od linie striktního prosazování demokratických hodnot ve světě na úkor jiných zájmů, ať už ekonomických, či snah jednotlivců o vlastní publicitu. Tento článek by měl být jakýmsi apelem na mladé lidi. Mladí lidé často zapomínají na práci svých rodičů, kteří pro své děti vybudovali demokratickou a svobodnou zemi. Tato práce, ač si to většina z nás neuvědomuje, je dlouhodobá a nikdy neskončí.

Většina dnešních lidí žije v představě, že demokratický svět je velmi pevný a nic ho nemůže narušit. Jen si zkuste odpovědět na otázku: „Může u nás existovat nějaký jiný systém než demokracie?“ Téměř všichni si za-

ručeně odpovíme, že nikoliv. Kdo nám toto však může zajistit? NATO, Spojené státy americké, nebo snad Evropská unie? Podle mého názoru je demokracie velmi křehká věc a je jenom na nás, občanské společnosti, abychom ji udrželi.

Pokud se podíváme zpět do minulosti na to, jak fungoval komunistický režim, zjistíme, že nebyť studentů ve velkých městech, vládl by komunistický režim možná i dnes. Drtivá většina obyvatel Československa se komunistické mašinerie bála nebo s ní dokonce spolupracovala. Myslíme si, že dnes je to jiné, ale není. Těch, kteří komunismus podporovali i před rokem 1989, je stále dost a těch, kteří jen nečinně přihlíží politickému dění také. Stačí se jen podívat na výsledky posledních senátních či komunálních voleb, v nichž se, i přesto že je to 25 let po sametové revoluci, komunistické straně dostává významné podpory. Stejně tak volební účast je velice tristní. Zrušení

povinnosti mít lustrační osvědčení pro ministry české vlády, či některé kontroverzní názory českých politiků se mezi demokratické výhry rozhodně počítat nedají.

Jediný způsob, jak žít i v budoucnu v demokratické zemi, která dodržuje lidská práva a svobody, je tedy účast nás mladých lidí v politice. Dnešní politické strany jsou často ideově vyčerpané, některé dokonce žádné ideje ani nemají. Na mladých vzdělaných lidech je, aby vzkřísili ideály, na nichž tyto strany stojí. Bez ideálů a soutěže politických stran demokracie existovat nebude.

MATĚJ BROŽEK
LUCEMBURSKO, UNSC

One country – two worlds

ergo1.weebly.com

Hong Kong's 'umbrella revolution' maybe did not bring any benefits to the citizens of the special administrative region of China but it has clearly shown one thing: people in Hong Kong and their Chinese neighbours think very differently. They widely differ in their culture, point of view about human rights and political ambitions. But it is understandable – the reason why Hong Kong people have been seeking autonomy in the past was to escape from the rule of the communist party. I have discussed this issue with Jessie, a twenty-year-old Chinese, studying currently at The University of Hong Kong.

As the rallies went on, new theories have emerged on why people are really in the streets. Some articles say that the economic challenges HK is facing, rather than the fight for democracy, are the real issue. What do you see as the main reason behind the protests?

I think the fight for democracy is definitely the main reason, but it is true that the economic problems are affecting a lot of people. The prices in Hong Kong are going up fast, the influence of people from the mainland is getting bigger and unemployment is also rising. Life here is generally harder and harder. But the protests started with the students and for them it's all about democracy. Later, businessmen, journalists and a lot of people from the academic field joined in.

We're talking a lot about the university environment. What's the atmosphere like at your school? How are the teachers reacting?

Everybody talks about politics all the time – in class, in the hallways, at lunch, just everywhere. Classes have not been cancelled, although obviously a lot of the students are not attending. But our teachers have been very supportive. They stopped keeping strict attendance and told us that we're free to go to the rallies if we want to. As for their own opinions, it depends. A lot of our teachers are foreigners and for them it's simply a surprise, although positive, I would say. Others are trying to lead the debate. For example, yesterday one of them took us to visit the legislative council, of which he is a member. He didn't try to influence us in any way, he just encouraged us to form an opinion and take a side in the dispute.

Do your classmates have the feeling that their own government doesn't care about their needs?

Yes, they do. They don't just blame the central government, but maybe even more importantly, their

own. The current Chief Executive of Hong Kong is known to be a pro-Beijing figure and everything he does is under the surveillance of Beijing. I think that people are angry that their government doesn't make decisions based on their needs, but instead those that please the central government. That's why they fear for their living as well.

Do you think that the one country – two systems principle is working, or that Beijing is just applying more and more pressure?

I think this principle is just a nice present from China, sort of an invitation to come back to them. The documents clearly state that there shouldn't be any changes to the political, economic and judiciary system for 50 years, but that's not happening.

What did the Chinese regime change?

Under the British regime, HK was run according to the Basic law, which is like HK's constitution. People thought, that they would be able to exercise their powers even as a part of China. But they were naive because as we see, everything depends on the interpretation of the National People's Congress. The same thing happened with the democratic elections. People thought they would get them, but we all know how it ended.

Do you think the people of HK and China could be "on the same

page" someday? And I don't necessarily mean in 2047, but rather culturally...

It's tough. While there is an ongoing "mainlandization", the things that are going on now change everything. We are realizing how different we are from each other. The political and economic realities are similar, but mentally, it's a long way to go.

Could you somehow describe this mental gap between China and HK?

The difference is historical because HK was a colony. Some western traditions still remain here, some official documents are written in English, university classes are taught in English. The people in the mainland have lived under one state for a millennium, but the Hong Kong people have just recently developed their own culture which they love. My friends tell me that it's a mixture of traditional Chinese and western cultures. Today, when a mainland person comes here, they still feel like they are in a different country. Like when I wanted to come here, I had to go through a lot of paperwork and all sorts of approvals. It's more as if I were travelling to a western country. Where I come from and where I am now, I feel like those are two different worlds.

ALAN LEXA

Author is a student of Journalism at Charles University in Prague. You can find the whole article on ergo1.weebly.com

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz